

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 17Csp/59/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918201511
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Ďurková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2019:7918201511.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Renátou Ďurkovou v spore žalobcu: A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. K. XXX/X, XXX XX P. nad Y., právne zastúpeného: JUDr. Michal Michalovčík, advokát, Makovická 768/20, 089 01 Svidník, proti žalovaným: 1/ PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 26 Bratislava, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, 2/ OHL ŽS, a.s., organizačná zložka, Tuhovská 10722/29, 831 06 Bratislava, IČO: 35 881 879 (len v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia), v konaní o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov), takto

rozhodol:

- I. Žalovaný v 1/ rade je povinný zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8300042885 zo dňa 25.11.2011 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade.
- II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému v 1/ rade.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručanou súdu spolu s návrhom na nariadenia neodkladného opatrenia domáhal voči žalovanému v 1/ rade uloženia povinnosti zdržať sa dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka zo zmluvy zo dňa 25.11.2011, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade pod č. 8300042885. Na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 18.11.2011 bol žalobcovi oznámením žalovaného v 1. rade zo dňa 25.11.2011 schválený úver vo výške 1.200,- Eur so splatnosťou úveru 36 mesiacov, výškou mesačnej splátky 68,12 Eur, ročnou úrokovou sadzbou 70 % a RPMN úveru 64,96 %, čím medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným v 1/ rade ako veriteľom malo dôjsť k uzatvoreniu Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o revolvingovom úvere“). Súčasťou podpisovaných dokumentov v rámci uzatváranej Zmluvy o revolvingovom úvere bola aj Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8300042885 zo dňa 25.11.2011 (ďalej len „Dohoda o zrážkach zo mzdy“), ktorú žalobcovi k podpisu predložil žalovaný v 1. rade. Aj keď má Dohoda o zrážkach zo mzdy formu osobitnej listiny, zo strany žalobcu bola podpísaná ako súčasť formulárových návrhov predložených žalovaným v 1/ rade v rámci poskytovania úveru. V súvislosti s Dohodou o zrážkach zo mzdy nebolo žalobcovi nič bližšie vysvetlené, žalobca nebol o jej dôsledkoch nijako poučený a fakticky ju nemal možnosť odmietnuť, ak chcel úver získať. Samotné vyhotovenie Dohody o zrážkach zo mzdy je typicky formulárové, z ktorého nevyplýva možnosť zmeny jej textu, tak po obsahovej, ako aj formálnej stránke. Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná. Medzi zmluvnými podmienkami v Zmluve o revolvingovom úvere bola aj Dohoda o poskytovaní služby, ktorá obsahuje v bode 8.1. ustanovenie o poplatku za odklad splatnosti splátok. Žalobca ako spotrebiteľ však takúto službu nevyužil, napriek tomu ju musel zaplatiť. Dohoda o poskytnutí služby je zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dojednaná (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a zámerom žalobcu nebolo ísť do zmluvného vzťahu so žalovaným v 1/ rade kvôli nej.

Obsah dohody spočíva v tom, že žalobca má platiť odplatu bez ohľadu na poskytnutie tejto vedľajšej služby. Žalovaný v 1. rade získava prospech skôr ako spotrebiteľ a pritom službu ani neposkytol. Poukázal napr. na Rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 04.09.2014, sp. zn. 9C/140/2013, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 09.09.2015, sp. zn. 7Co/307/2014, ktorými už bola obdobná zmluvná podmienka vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.“ Poukázal aj na výklad § 53a Občianskeho zákonníka, tak ako ho vyjadril Krajský súd Banská Bystrica v Rozsudku zo dňa 10.09.2013, sp. zn. 14Co/321/2012: „Ustanovením § 53a OZ sa do právneho poriadku zavádza i keď nepriamo precedenčný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach, pretože sa ním rozširuje pôsobnosť súdneho rozhodnutia v konkrétnej veci na všetky zmluvné vzťahy, v ktorých dodávateľ použil tú istú, alebo obdobnú zmluvnú podmienku. Z ustanovenia § 53a OZ vyplýva pre dodávateľa povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorú súd v akomkoľvek súdnom konaní označil za neprijateľnú, alebo neprijateľnosť zmluvnej podmienky vyplýva zo samotného rozhodnutia.“ Vzhľadom na skutočnosť, že v prípade poskytnutia peňažných prostriedkov žalovaným v 1/ rade ako veriteľom žalobcovi ako dlžníkovi a spotrebiteľovi na základe Zmluvy o revolvingovom úvere sa jedná o spotrebiteľský úver, platí úprava zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (platný a účinný v čase uzatvorenia Zmluvy o revolvingovom úvere). Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách: „(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,..." Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách: „(1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),“ a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“ V zmluve o revolvingovom úvere je uvedená RPMN vo výške 64,96 %, ročná úroková sadzba vo výške 70 %. RPMN vyjadruje celkové ročné náklady na úver/pôžičku. RPMN zahrňuje úroky, poplatky aj prípadné poistenie. RPMN má vyjadrovať číslo, ktoré má umožniť spotrebiteľovi lepšie vyhodnotiť výhodnosť alebo nevýhodnosť poskytovaného úveru. RPMN je vzhľadom na poplatky a ostatné náklady spotrebiteľa súvisiace so spotrebiteľským úverom vždy vyššia ako úroková sadzba úveru dohodnutá v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ak je ročná úroková sadzba úveru dohodnutá ako v predmetnej zmluve vo výške 70 %, nemôže byť RPMN v nižšej výške ako je 70%, no v danej zmluve bola RPMN určená vo výške 64,96 %, čo nezodpovedá skutočnosti. Vzhľadom na čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sme toho názoru, že RPMN, ktorá nezodpovedá skutočnosti a požiadavkám komunitárneho práva na ochranu spotrebiteľa, je nekalou podmienkou. Keďže ide o nekalú podmienku, je neplatná, a preto ako keby ani nebola v predmetnej zmluve uvedená. Ide o klamlivý, nesprávny a zavádzajúci údaj. Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c), f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách a tiež v Zmluve o revolvingovom úvere je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, preto je predmetný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. 15. Dohoda o zrážkach zo mzdy však umožňuje žalovanému v 1. rade, aby od žalobcu vymohol plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok, tiež úroky a poplatky, na ktoré nemá nárok, a to všetko bez súdnej kontroly. Žalovaný v 1/ rade požiadal žalovaného v 2. rade, ktorý je zamestnávateľom žalobcu, o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu. Na preukázanie dôvodnosti vykonávania zrážok zo mzdy pripojil list žalovaného v 1/ rade zo dňa 15.03.2018 zamestnávateľovi žalobcu (žalovanému v 2/ rade), z ktorého obsahu vyplýva požadovaný výkon zrážok zo mzdy, čím je preukázaná vecná súvislosť medzi spornou Dohodou o zrážkach zo mzdy a vykonávanými zrážkami zo mzdy žalobcu. Napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by žalobcovi uložilo povinnosť plniť, žalovaný v 2. rade ako zamestnávateľ je povinný na základe Dohody o zrážkach zo mzdy vykonávať zrážky zo mzdy, pričom žalobca nemá možnosť ich priamo zastaviť, ani obmedziť. Žalovaný v 2/ rade ako zamestnávateľ je povinný vykonávať zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu, či existenciu samotnej pohľadávky,

na splnenie ktorej zamestnávateľ zrážky zo mzdy žalobcu vykonáva. Žalovanému v 1/ rade ako veriteľovi vzniká možnosť výšku svojej pohľadávky jednostranne diktovať a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia alebo kontroly súdom. V takom prípade chýba akákoľvek súdna kontrola spotrebiteľskej zmluvy, resp. existencie samotnej pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy a to najmä z hľadiska, či takáto spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by podliehali ex offio súdnej kontrole. Podľa § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom od 01.05.2014): „Neprijateľné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.“ Ďalej žalobca poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 102/2014 Z.z., ktorým bol zákon č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa novelizovaný o vyššie citované znenie: Na podporu tohto návrhu poukazujeme na neodkladné opatrenia vydané v obdobných veciach, kedy súdy vyhovelí návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, napr. Uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 23.11.2016, sp. zn. 2Co/199/2016; Uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 07.09.2016, sp. zn. 14Csp/42/2016; Uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 05.10.2016, sp. zn. 16Csp/82/2016; Uznesenie Okresného súdu Poprad zo dňa 27.09.2016, sp. zn. 13Csp/21/2016; Uznesenie Okresného súdu Humenné zo dňa 13.09.2016, sp. zn. 7Csp/50/2016; Uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 05.10.2016, sp. zn. 4C/211/2016; Uznesenie Okresného súdu Svidník zo dňa 21.09.2016, sp. zn. 2C/87/2016; Uznesenie Okresného súdu Trebišov zo dňa 23.09.2016, sp. zn. 6Csp/90/2016; Uznesenie Okresného súdu Trebišov zo dňa 16.11.2016, sp. zn. 10Csp/192/2016, prípadne tiež aj Uznesenie Najvyššieho súdu SR, zo dňa 21.08.2013, sp. zn. 6 Cdo/259/2012.

2. Žalovaný v 1/ rade sa k žalobe, ktorá mu bola doručená spolu s prílohami a poučením písomne vyjadril podaním doručeným súdu 04.02.2019, v ktorom uviedol, že popiera tvrdenie žalobcu o tom, že žalobca mal byť nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Z tvrdení žalobcu nie je zrejmé a ani zistiteľné, o aké nútenie by malo ísť a či je takéto konanie pripočítateľné žalovanému. Právna úprava platná a účinná v čase uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy neurčila žiadny zákaz spočívajúci v tom, aby zabezpečenie nárokov zo zmluvného vzťahu bolo dojednané so spotrebiteľom formou dohody o zrážkach zo mzdy (alebo iným zabezpečovacím prostriedkom). O tom, že žalovaný za účelom zabezpečenia návratnosti dlhu uzatvára s dlžníkom aj dohodu o zrážkach zo mzdy na osobitnej listine, bol žalobca preukázateľne informovaný. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o neprijateľnom charaktere Dohody o zrážkach zo mzdy. Tvrdenie žalobcu o neprijateľnom charaktere Dohody o zrážkach zo mzdy neobstojí, nakoľko Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky (§ 551 Občianskeho zákonníka), pre ktorého uzatvorenie sa žiadne súdne rozhodnutie o pohľadávke nevyžaduje ani nepredpokladá. Žiadny právny predpis účinný v čase uzatvorenia zmluvy a ani v súčasnosti neuvádza, že k uzatvoreniu dohody o zrážkach zo mzdy je potrebná akákoľvek verifikácia či rozhodnutie zo strany súdu.

Neprijateľnou podmienkou je v zmysle platnej právnej úpravy ustanovenie, ktoré sa odchyľuje od zákona v neprospech spotrebiteľa a súčasne v neprospech spotrebiteľa aj vytvára značnú nerovnováhu v postavení strán. Neprijateľnou podmienkou z povahy veci teda nie je taká dohoda, ktorá kopíruje/preberá obsah zákonnej úpravy. Toto vyplýva výslovne aj zo smernice Rady 93/13/EHS, podľa ktorej sa ustanovenia smernice (upravujúcej neprijateľné podmienky) nepoužijú na podmienky, ktoré odrážajú zákonné ustanovenia členského štátu. Výslovne to vyplýva z článku 1 ods. 2 smernice Zmluvné podmienky, ktoré odrážajú záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenia a ustanovenia alebo zásady medzinárodných dohôd, ktorých sú členské štáty alebo spoločenstvo zmluvnou stranou, najmä v oblasti dopravy, nepodliehajú ustanoveniam tejto smernice. Fakt, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je neprijateľnou podmienkou vylučuje aj to, že ide o spôsob zabezpečenia upravený právnou úpravou (§ 551 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 13 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Dňa 23.12.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorý sa mení a dopĺňa aj zákon o spotrebiteľských úveroch. Podľa jeho znenia (§ 9 ods. 13) bolo určené, že záväzky z úverovej spotrebiteľskej zmluvy je možné zabezpečiť len dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením a záložným právom. Ak Národná rada SR ako jediný zákonodarný orgán vo forme zákona určila, že dohoda o zrážkach zo mzdy je stále a naďalej prípustný spôsob zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, potom každý je týmto rozhodnutím zákonodarcu vo forme zákona viazaný. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o uzavretí dohody o zrážkach zo mzdy bez vysvetlenia jej obsahu a dôsledkov. Zákon č. 250/2007 Z.z. v ustanovení § 5a ods. 1 písmeno a), ktoré však nebolo v účinnosti ku dňu uzatvorenia zmluvy, určuje, že: „Neprijateľné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby,12cd) ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny,

spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.“ Uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy v predloženom znení veriteľ neporušil žiadny zákon. Zákaz retroaktivity je založený na tom, že právna norma nepôsobí späť, ale pôsobí do budúcnosti. V jeho zmysle nikoho nemožno postihnúť (sankcionovať) za také správanie, ktoré v čase, keď sa uskutočnilo, nebolo sankcionovateľné, nie je možné dodatočne vyžadovať určité predpoklady a podmienky, ktoré sa v čase jeho vykonania nevyžadovali a podobne. Vzhľadom na uvedené nie je možné aplikovať znenie právnej normy § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. zavedené s účinnosťou od 01.05.2014 na uzatvorenú dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 25.11.2011. „§ 29b Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. mája 2014. Ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. b) a ods. 2 až 4 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30. apríla 2014.“ Pre ustanovenie § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. bola teda zákonodarcom upravená (a teda pripustená) len nepravá retroaktivity. A podstata nepravé retroaktivity spočíva v tom, že sa uznávajú úkony a ich platnosť vykonané pred účinnosťou novej úpravy. Požiadavka, ktorú argumentuje žalobca ohľadne uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy s poukazom na § 5a ods. 1 uvedeného zákona, je nedôvodná. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky, pre ktorej uplatnenie sa žiadne súdne rozhodnutie o pohľadávke nevyžaduje ani nepredpokladá. Žalovaný uvádza, že prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy sa pristupuje k splneniu povinnosti dlžníka, t. j. k úhrade splátok úveru. Podstatou dohody o zrážkach zo mzdy je, že platiteľ mzdy dlžníka uhradza na základe dlžníkovho súhlasu (vyjadreného v Dohode o zrážkach zo mzdy) jeho splatný dlh pomocou zrážok zo mzdy, a tieto poukazuje na účet veriteľa, čím sa spláca veriteľova pohľadávka. Tento inštitút patrí k tradičným prostriedkom zabezpečenia záväzkov, ktorý upravuje Občiansky zákonník, a slúži najmä k úhrade dlhu zo zmluvy, jeho splátok a úrokov. Jedná sa o rovnocenný spôsob splácania dlhu, akými sú napr. uhrádzanie splátok vkladom v banke, platenie prostredníctvom pošty, trvalým príkazom a pod. Veriteľovi vzniká právo použiť tento inštitút, len čo sa pohľadávka stala splatnou. Na jeho použitie sa teda neviaže schválenie rozhodnutím súdu, ani žiadna súdna kontrola, ale existencia právnej skutočnosti, napr. porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, v tomto prípade nesplácanie dohodnutých splátok. Tento zabezpečovací inštitút nebol zo spotrebiteľského práva vylúčený ako neprípustný. Žalobca uvádza, že Dohoda o poskytnutí služby nie je individuálne dojednaná, pričom spotrebiteľ platí za niečo, čo mu nemusí byť ani dodané. Predmetom dohody je samostatná služba v podobe záväzku veriteľa poskytnúť odklad splatnosti splátok. Z právneho hľadiska je teda predmetom plnenia právo dlžníka na splnenie uvedeného záväzku veriteľa. Žalovaný tvrdí aj to, že Dohoda o poskytnutí služby je individuálne uzavretá, nejde o predpoklad ani o podmienku vzniku zmluvy o úvere. Skutočnosť, že je na tej istej listine, ako samotná zmluva o revolvingovom úvere respektíve že bol vopred formulovaná žalovaným neznamena v zmysle právnej úpravy automaticky ten záver, že nejde o individuálne dohodnutý a uzavretý právny úkon. Občiansky zákonník v § 52a ods. 1 určuje, Ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Pojem „individuálny“ znamená nielen reálnu možnosť spotrebiteľa určitú podmienku formulačne ovplyvniť, ale predovšetkým možnosť spotrebiteľa dosiahnuť že takáto podmienka sa nestane súčasťou jeho vzťahu s dodávateľom bez toho, aby to zmenilo jeho postavenie oproti tomu stavu, ak by podmienku prijal. Teda ho nebude zaväzovať na základe jeho vlastného rozhodnutia a toto rozhodnutie nemá vplyv na možnosť uzavrieť (v tomto prípade) úverovú zmluvu za takých podmienok, ako keby podmienku akceptoval. V tejto súvislosti dáva žalovaný do pozornosti aj názor prezentovaný v odbornej literatúre Štandardné zmluvy, kde ohľadne výkladu pojmu individuálne dojednané sa uvádza, že za individuálne dojednané by mali byť považované nielen klauzuly, ktoré boli skutočne dojednané (na obsah ktorých mal spotrebiteľ skutočný vplyv), ale aj tie, ktoré mohli byť dojednané, ale spotrebiteľ nevyužil svoj vplyv na zmenu ich obsahu (teda ktoré sa mohli stať súčasťou vzájomných vzťahov, ale ani nemuseli). Dohoda o poskytnutí služby je samostatným úkonom a jej vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere, a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednania. Z bodu 8., ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby („Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník vyhlasuje, že túto Dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami.“). Uvedené ustanovenie je len jedným z faktorov, ktorý každému spotrebiteľovi indikuje pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti oddelenosť dohody o poskytnutí služby ako niečoho samostatného od samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpisovaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy nepristupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon

zdôrazňuje aj grafické rozlíšenie Dohody o poskytnutí služby od ostatného obsahu Zmluvy o RÚ. Pritom priemerný spotrebiteľ (v zmysle definície bodu 18 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29) t.j. osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vníma a obozretná si na základe uvedených okolností je vedomý, že dohodu neuzatvára ani automaticky so zmluvou o úvere, že jej uzavretie vyžaduje samostatný súhlas s ňou a tiež aký je význam takejto dohody. Aj v prípade žalobcu bolo uzavretie dohody slobodné a dobrovoľné, vedel o jej význame, právach a povinnostiach z nej vyplývajúcich. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré slúži predovšetkým záujmom spotrebiteľa. Nadväzne na to je po právnej stránke vylúčený záver o nerovnováhe v zmluvnom vzťahu. Skutočnosť, že odplata v zmysle takto uzatvorenej dohody je právne prípustná, potvrdil napríklad aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku, č. k. 43CoR/5/2016-14, ohľadne Dohody o poskytnutí služby (bod 45 odôvodnenia): „... odvolací súd po zhodnotení skutočností zistených zo Zmluvy o revolvingovom úvere konštatuje, že v bode 8 Zmluvy o poskytnutí služby je dohodnutá odplata za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 168,17 Eur, pričom v bode 8.6 Veriteľ vyhlásil, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere, a dlžník vyhlásil, že túto dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, porozumel jej obsahu a vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami. Keďže ide o odplatu za dohodnutú službu, nebol dôvod, aby táto bola tiež zahrnutá do ročnej priemernej miery nákladov (RPMN) úveru. Postup žalovaného, ktorý si dohodnutú odmenu vo výške 168,17 Eur odráta od poskytnutého úveru, vyplýva zo samotnej dohody v bode 8.1 Dohody o poskytnutí služby, žalobca teda s takýmto postupom súhlasil. Poskytnutie služby predpokladá iniciatívu dlžníka; to, že dlžník o odklad splátok nepožiadaval, nespôsobuje neplatnosť uvedeného dojednania. Žalobca namieta, že zmluva neobsahuje predpísané náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. a) Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/ zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva Zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RÚ. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Na podporu uvádzaného poukazuje na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 13Co/111/2014 - 166, ktorý ohľadne významu oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy súd uviedol v zmysle čl.7 zmluvných dojednaní (čl.138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Tvrdí, že doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Zákonný pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože v takom prípade by zákonodarca použil spojenie „dátum“ (tak ako napríklad uvádza pri náležitosti týkajúcej sa spotrebiteľa - „dátum narodenia“, alebo v § 10 ods. 2 písm. b), „dátumy čerpania“, ods. 2 písmeno c) „údaj o zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume“ či ods. 2 písm. d) uvedeného ustanovenia „dátume a výške splátok“). Zo zákona je zjavné, že pojem „termín“ a pojem „dátum“ nie sú používané ako synonymá v zákone, ale sa pre odlišné situácie, v ktorých sa má uviesť dátum a kedy termín. Podporne je možné poukázať aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kedy samotný súdny dvor uvádza, že ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (výrok II rozsudku v spomenutej veci). Logickým dôsledkom a prepojením tohto záveru s náležitosťou „termín konečnej splatnosti“ je to, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov. Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to - určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, - spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o

schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Poukazuje tiež na to, že záver žalobcu spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti, odporuje tiež smernici 2008/48/ES. Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 konštatoval, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Ani neuvedenie termínu konečnej splatnosti by nemohlo viesť k záveru o bezúročnosti úveru, pretože nie je v zmysle uvedené spôsobilé spochybníť možnosť, aby dlžník posúdil rozsah svojho záväzku v zmysle zmluvy. Závery označeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ potvrdzuje aj zmena právnej úpravy v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorá bola Národnou radou SR schválená dňa 12.10. 2017. Zákom, ktorý sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. a ďalšie právne predpisy (medzi nimi aj zákon č. 129/2010 Z.z.) bolo schválené o. i. aj to, že (bod 32) „V § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dôvodom prijatia úpravy bolo zosúladenie zákona č. 129/2010 Z.z. so smernicou 2008/48/ES. Z toho je zrejmé, že požiadavka na uvádzanie „termínu konečnej splatnosti“ je požiadavkou nad rámec smernice (čo je v zmysle rozsudku SD EÚ C-42/15, bod 58 : Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.) a s jej uvádzaním či neuvádzaním ani nie je možné spájať následok v podobe bezúročnosti úveru. b) Popiera tiež závery žalobcu o povinnom členení splátky úveru na zložky istina, úrok a iné poplatky. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priraďujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Pokiaľ ide o členenie splátky, ani tento výklad podávaný žalobcom neobstojí. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze III. ÚS 341/07 uviedol: „Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu.“

Existujú 4 základné výkladné metódy: jazyková, logická, systematická, teleologická. Výklad právnej normy nemôže byť založený len na jednom spôsobe výkladu a už vôbec nie iba na jazykovom výklade. Najvyšší súd SR v uznesení 6MCdo 22/2010 „Na tomto mieste považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že je neakceptovateľným momentom aplikácie práva taká jeho realizácia, ktorá vychádza výlučne z rigorózneho jazykového výkladu dotknutých ustanovení. Jazykový výklad je len počiatočným spôsobom prístupu k aplikácii právnej normy; je len východiskom pre objasnenie a ujasnenie si jeho obsahu a účelu, k čomu ostane slúžiť celý rad ďalších postupov, ako je výklad logický, systematický, výklad e ratione legis a pod. Súd teda nie je absolútne viazaný iba doslovným znením zákonných ustanovení, ale môže (a v niektorých prípadoch musí), ak to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z princípov, ktoré majú svoj základ v ústavne konformnom právnom poriadku ako významovom celku, ho vyložiť tak, aby závery jeho výkladu boli vo všeobecnosti akceptovateľné a objektívne realizovateľné, inak povedané, aby súd nedospel k výkladu, ktorý význam a účel normy naostatok poprie a sťaží alebo dokonca znemožní jej realizáciu.“ Jazykový doslovný výklad právnej normy podávaný žalobcom odporuje v prvom rade systematickému výkladu. Podstata systematického výkladu spočíva v tom, aký význam má obsah určitého ustanovenia či pri zohľadnení iných zákonných ustanovení (prípadne ustanovení iného zákona). V súvislostiach s výkladom § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je prvým ustanovením, ktoré treba zohľadniť § 9 ods. 5. Podľa jeho znenia spotrebiteľ má právo požadovať tzv. amortizačnú tabuľku obsahujúcu rozpis splátok a členenie splátky. Ak by zmluva mala obsahovať rozpis splátky, potom nevidíme žiadny zmysel práva spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods. 5 zákona, keď dané údaje by už mal obsiahnuť priamo v zmluve. To len potvrdzuje skutočnosť o tom, že záver založený na jazykovom výklade popiera význam § 9 ods. 5. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej úverovej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na časť istina, úrok a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžadovať si tzv. amortizačnú tabuľku by teda nemala žiadny význam (§ 9 ods. 5 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvných vzťahov medzi stranami sporu), keďže takáto amortizačná tabuľka by už bola súčasťou zmluvy. To znamená,

že zákonodarca by zbytočne konštruoval právo spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku, ak by tá už musela byť uvedená v zmluve (pri výklade § 9 ods. 2 písm. k), aký zaujal súd prvej inštancie). Pri zachovaní princípu racionality zákonodarcu je preto na mieste tvrdiť, že zákonodarca neuvažoval nad tým, aby právo na amortizačnú tabuľku konštruoval duplicitne. Pri zavedení § 9 ods. 5 zjavne bolo sledované právo spotrebiteľa podľa článku 10 ods. 2 písmeno i) smernice. Z uvedeného vyplýva, že pri konflikte dvoch výkladových metód treba vychádzať z takého prístupu, ktorý umožňuje obidve metódy rešpektovať. Z pohľadu jazykového výkladu je to potom taký prístup, ktorý žiadne členenie splátky nepožaduje. Uvádzanie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. platí pre všetky úvery bez ohľadu na to, či je splácanie anuitné (t.j. pomer časti určenej na istinu a časti na úroky sa v každej splátke mení, výška splátky ako celku zostáva zachovaná po celú dobu splácania) alebo lineárne (pomer časti určenej na istinu a časti na úroky sa v každej splátke nemení, výška splátky ako celku zostáva zachovaná po celú dobu splácania). Je však sotva predstaviteľné ako užitočné a v záujme spotrebiteľa by bolo, aby sa v zmluve pri úvere s tzv. anuitnou splátkou uvádzalo x počet splátok s rozdelením na časť istina a úrok, ak toto rozdelenie bude pre každú splátku iné. Čiže prakticky pri úvere s maximálne povolenou dobou splácania 8 rokov (96 splátok) by išlo o 192 číselných údajov, ktorých výpovedná hodnota pre spotrebiteľa by bola nulová. Alebo pri úvere, pri ktorom spotrebiteľ spláca v splátkach len úrok a istinu uhrádza napríklad ku konkrétnemu dátumu. Takýto úver predpokladá výslovne § 9 ods. 2 písm. n) zákona č. 129/2010 Z.z. Je pomerne obtiažne zistiť, aký význam by malo uvádzanie rozpisu splátky pri takomto type úveru, ak je zo zmluvy jasné, že splátkou sa spláca len úrok (istina sa neamortizuje) a aká je výška splátky. Napriek tomu by pri jazykovom výklade právnej normy muselo byť uvádzané, že istina v splátke je 0,- Eur. Poukazuje týmto na nesprávnosť jazykového výkladu, ktorý bol v napádanom rozsudku uvádzaný ako jediný. Uplatnenie jazykového výkladu právnej normy popiera aj povinnosť rešpektovať účinky újinného práva. V kontexte napádaného rozhodnutia sa potom samotné konanie o predbežnej otázke pred Súdnym dvorom EÚ vo veci C-42/15 a aj rozhodnutie javia ako zbytočné či bezvýznamné. Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Predmetné závery konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení, č. k. 3Cdo 146/2017, zo dňa 22.02.2018, v ktorom sa o. i. uvádza, cit.: „Od 01. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“

c) Žalovaný zároveň popiera tvrdenie žalobcu o tom, že zmluva neobsahuje uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Adresa veriteľa pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti je upravená v bode 12 ods. 12.1 Zmluvných dojednaní. Zmluvné dojednania nepredstavujú samostatný dokument oddelený od Zmluvy o revolvingovom úvere, ale jej technickú súčasť. Žiadosť/Zmluva a Zmluvné dojednania sa nachádzajú na jednom liste papiera., pričom Žiadosť/Zmluva o revolvingovom úvere tvorí líce listiny a Zmluvné dojednania tvoria rub zmluvy. Z textu zmluvy, konkrétne z bodu 13. zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (čo do právnej povahy), ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Podľa bodu 13. zmluvy o revolvingovom úvere Riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril Veriteľ s Dlužníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy). V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka zachovaná je požiadavka na písomnú formu právneho úkonu, ak je listina obsahujúca právny úkon podpísaná konajúcou osobou. Pojem „listina“ je v právnom zmysle chápaný ako nosič určitého obsahu (v tomto prípade právneho úkonu, teda prejavu vôle smerujúce k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností, ktoré s týmto prejavom vôle právne predpisy spájajú), pričom môže pozostávať aj z niekoľkých strán.

d) Z obsahu tvrdení žalobcu nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť výška RPMN vypočítaná nesprávne a žalobca túto skutočnosť ani nekonkretizuje žiadnym bližším dôkazom, resp. odkazom na výpočet a pod. Nakoľko výpočet RPMN je subsumovaný pod presný, nemeniteľný matematický vzorec, nie je možné, aby tvrdenia žalobcu založené na „domníenke“ o nemožnosti dosiahnutia faktického stavu, kedy RPMN úveru je nižšia ako ročná úroková sadzba, boli pre predmetný prípad aplikovateľné. Pri výpočte RPMN sú zohľadnené viaceré údaje.

3. K vyjadreniu žalovaného k žalobe žalobca doručil súdu dňa 09.05.2019 vyjadrenie, v ktorom uviedol, že sú toho názoru, že i keď platná právna úprava umožňuje zabezpečovať záväzky dohodou o zrážkach zo mzdy, Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) v tejto veci umožňuje obchádzať súdny prieskum a de facto jednostranne exekvovať majetok žalobcu ako dlžníka. Žalobca zotrúva na tvrdeniach, že v súvislosti s uzatváranou Dohodou o zrážkach zo mzdy bola táto súčasťou vopred formulárove pripravených dokumentov k podpisu, nič bližšie mu nebolo vysvetlené, nebol o jej dôsledkoch poučený a fakticky ju nemal možnosť odmietnuť, teda táto nebola individuálne dojednaná medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom.

Žalobca je toho názoru, že je irelevantné, či by žalobca spochybňoval konkrétny obsah Dohody o zrážkach zo mzdy - ak by vôbec bola z jeho strany takáto možnosť, nakoľko žalobca do vopred pripravovaného a naformulovaného textu nezasahoval, a tento z hľadiska jeho výslovného znenia ani korigovať nemohol. Súčasťou textu Dohody o zrážkach zo mzdy tak boli aj vopred formulované vyhlásenia, potvrdenia, a poučenia, ktoré žalobca ako dlžník tiež nijako nemal možnosť meniť. Je nutné zdôrazniť, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje čo i len hrozba nebezpečenstva, že sa v procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (bližšie Rozsudok C-106/77 Simmenthal). Podľa názoru žalobcu, Dohodu o zrážkach zo mzdy možno judikovať ako neplatnú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, hoci má základ v znení zákona. Dôležité sú však okolnosti jej dojednania a tiež aj okolnosti dojednania všetkých ostatných zmlúv medzi žalobcom a žalovaným (bližšie viď napr. Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.10.2017, sp. zn. 22Co/21/2017). Nakoľko v danom prípade sa jedná o zabezpečenie záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je vzhľadom na charakter veci a možnosť vymoženía nezákonného, či nečestného plnenia, ochrana žalobcu ako spotrebiteľa súdom obzvlášť namieste. Žalobca vo vzťahu k názoru žalovaného, že termín konečnej splatnosti úveru vyplýva zo Zmluvy o revolvingovom úvere viacerými spôsobmi, pričom konečná splatnosť je buď vymedzená určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtom splátok; alebo ak je vymedzená spôsobom vyplývajúcim z článku 4 ods. 4,5 Zmluvných dojednaní - vzhľadom na nevýslovnosť určenia konkrétneho dátumu, resp. neurčitost' takéhoto momentu, keďže zo Zmluvy o revolvingovom úvere nevyplýva konkrétny dátum, žalobca to považuje za nedostačujúce a neurčité. Žalobca k názoru žalovaného, že termín konečnej splatnosti úveru je vymedzený dňom poslednej splátky uvedenom v listine - oznámenie veriteľa o schválení úveru poukazuje na to, že tento právny úkon žalovaného vo vzťahu k pôvodnému právnomu úkonu - Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a „novým“ údajom tam uvedeným (o.i. dátum poslednej splátky), možno považovať nanajvýš za nový návrh v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a preto žalobca má za to, že určenie konečnej splatnosti úveru nebolo predmetom dohody medzi žalobcom a žalovaným ako stranami zmluvného vzťahu. Vo vzťahu k vymedzeniu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v Zmluve o revolvingovom úvere žalobca je toho názoru, že tieto majú byť v zmysle platnej právnej úpravy vymedzené jednotlivo (rozčlenenie jednotlivých častí splátky na istinu, úroky a iné poplatky) (Porovnaj napr. Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.06.2015, sp. zn. 6Co/155/2016, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26.10.2016, sp. zn. 1Co/479/2015). Žalobca poukazuje aj na početnú judikatúru v obdobných veciach, a to napr. Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 20.04.2015, sp. zn. 11Co/127/2015; Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 28.06.2017, sp. zn. 7Co/99/2017, Rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 08.07.2015, sp. zn. 25Co/567/2014, Rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 25.06.2015, sp. zn. 6Co/61/2015; Rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.11.2014, sp. zn. 7Co/220/2014, Rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 25.04.2016, sp. zn. 8Co/113/2015, Rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 31.03.2016, sp. zn. 20Co/49/2015, Rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 25.02.2016, sp. zn. 21Co/117/2015. Osobitne žalobca poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.04.2018, sp. zn. 5Co/468/2017, ktorý práve vo vzťahu k žalovanému judikoval tiež k otázke neprijateľných zmluvných podmienok a k otázkam bezúročnosti a bezpoplatkovosti Zmluvy o revolvingovom úvere (spotrebiteľského úveru), ako dôkaz Rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 10.04.2018, sp. zn. 5Co/468/2017, ktorý na vyžiadanie súdu bude predložený. Žalobca má za to, že Zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, vymedzenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c), f) a k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, neobsahuje. Vo vzťahu k RPMN žalobca v

žalobe jasne a zrozumiteľne poukázal na nesprávnosť údajov o RPMN, čo zo strany žalovaného nebolo žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené, pričom už absencia tejto podstatnej náležitosti spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť Zmluvy o revolvingovom úvere.

4. Žalovaný uviedol, že predformulované znenie spotrebiteľských dokumentov je prirodzenou súčasťou úverových produktov a všeobecne všetkých spotrebiteľských vzťahov. Český Ústavný súd v náleze sp. zn. III. ÚS 3725/13, ktorý sa týkal spotrebiteľského práva, konštatoval „ To platí zejména proto, že je označován jako typizace právního jednání či typizace aplikace práva v podmínkách výkonu veřejné správy nabývá v informační společnosti na stále větším významu. Problém ochrany spotřebitele však nespočívá v zákazu takových ujednání (obchodních podmínek), nýbrž v možnosti se s nimi řádně seznámit, v jejich zřetelném označení, formulaci a možnosti je po zralé úvaze akceptovat, nebo odmítnout, teda jak bylo již výše zdůrazněno, je především otázkou informování spotřebitele v předmluvní fázi. Stěžovatelka (viz sub 8) ovšem tyto námitky vznáší až v době, kdy již byla smlouva uzavřena a plněna“.

Predloženie formalizovaného návrhu dohody o zrážkach zo mzdy nie je možné považovať za postup, ktorý potvrdzuje, že dohoda nie je uzavretá individuálne a to len preto, že sa tým poskytuje domnelá ochrana spotrebiteľovi. Ani ochrana spotrebiteľa nie je zameraná na to, aby bol spotrebiteľ zbavený vlastných, dobrovoľne vykonaných úkonov. V spomenutom náleze sa uvádza v tomto smere aj „To platí v tom smyslu, že princip autonomie vůle v soukromnoprávních vztazích nemůže být nahrazován jednostranně usměrňujícími (paternalistickými) zásahy ze strany státu. Postavení silnější strany (je druhou stranou téhož právního vztahu) nelze považovat z povahy věci samé za něco prítopravního, či dokonce neústavního. Postavení úvěrující banky je založeno rovněž právem a je její věcí v rámci svobody podnikání, aby se dožadovala ochrany svých práv proti případným nepříznivým rozsudkům obecných soudů; samozřejmě v případě, že by to dosahovalo intenzity zásahu do jejích ústavně zaručených práv, konkrétně práva či svobody usilovat o dosažení zisku v souvislosti s poskytováním úvěru. Prostor pro zásah Ústavního soudu by proto byl dán v případě zpochybnění ústavnosti obyčejného práva upravujícího takové právní vztahy (viz sub 43, 44); v projednávané věci je však hodnocena ochrana spotřebitele v konkrétním právním vztahu a sporu, nikoli přiměřenost zásahu do postavení druhé strany (podnikatele, věřitele). Nutno zdůraznit, že jde právě o vztah upravený právem, kde vystupuje na jedné straně banka a na druhé spotřebitel, nikoli o situaci, kde vystupuje pachatel a jeho oběť, jak by se to mohlo jevit v rovině jinak nezpochybnitelné vedené kampaně proti bankovním poplatkům s pokusem vytvářet z ní něco na způsob cause célèbre“.

Čo je pre toto konanie podstatné, je to, či žalobca mal možnosť nadobudnúť o predmetnej dohode vedomosť alebo nie. Tvrdíme a to je pre konanie podstatné, že táto vedomosť žalobcu existovala už v predzmluvnej fáze a trvala aj následne pri (a po) poskytnutí úveru. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola predložená vo forme samostatného dokumentu s osobitným označením, ktorý bol navyše žalobcom aj osobitne podpísaný. Pri zachovaní priemernej obozretnosti a vnímavosti spotrebiteľa je vylúčené, aby si žalobca neuvedomil, že ide o samostatný zmluvný dokument, ktorý ani nemal povinný charakter. Oznámenie veriteľa o schválení úveru predstavuje dokument, ktorý má informatívnu povahu a ktorý je iba potvrdením už dojednaných náležitostí medzi zmluvnými stranami, ktoré sú obsahom samotnej zmluvy. Cieľom predmetnej listiny je predovšetkým informovať spotrebiteľa titulom zhrnutia už dohodnutých zmluvných údajov, teda aj termínu konečnej splatnosti, ktorý bol v zmluve vymedzený dostatočným a pre spotrebiteľa zrozumiteľným spôsobom. Pokiaľ ide o členenie splátky žalovaný popiera tvrdenia žalobcu. Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Uvedené závery potvrdzuje aj odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č.k. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, v obsahu ktorého sa po konštatovaní vyššie uvedených skutočností uvádza tiež nasledovné, cit.: Od 01. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom“. V ostatnom sa žalovaný pridrižiava svojich doterajších vyjadrení.

5. Súd vykonal dokazovanie písomnými podaniami strán, vyjadrením zástupcu žalobcu, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci:

6. V konaní bolo zistené, že žalobca uzavrel so žalovaným v 1/ rade zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300042885 dňa 25.11.2011, na základe ktorej žalovaný v 1/ rade poskytol žalobcovi úver vo výške 1.200 Eur. Táto skutočnosť vyplýva zo samotnej zmluvy o úvere, ako aj z podaní strán sporu.

7. Z obsahu zmluvy vyplýva, že ide o formulárovú typovú spotrebiteľskú zmluvu. Súčasťou tejto zmluvy boli všeobecné podmienky poskytnutia úveru.

8. Dňa 25.11.2011, čiže v ten istý deň, keď strany sporu uzavreli zmluvu o úvere, bola uzavretá aj dohoda o zrážkach zo mzdy (z iných príjmov) podľa zák.40/1964 Zb. pod č. 8300042885. Z obsahu tejto dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že dlžník bol poučený o dôsledkoch uzavretia zmluvy o zrážkach zo mzdy a o možnosti odmietnutia tejto časti dohody (časť II.,III.).

9. Z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že spoločnosť žalovaného v 1/ rade bude mať voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300042885 čiastku vo výške 1.200 Eur. Pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečené touto dohodou sú tvorené úverom vrátane všetkých prípadných revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru (revolvingu/ov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so Zmluvou a jej prípadnými dodatkami (ďalej len „Pohľadávky“).

10. V danom prípade dohoda o zrážkach zo mzdy bola vopred pripravená, ide o formulárovú typovú dohodu, v ktorej vlastne sa vyplňovali iba údaje dlžníka - žalobcu krstné meno, priezvisko, rodné číslo, bydlisko, číslo zmluvy o úvere, výška úveru, výška mesačnej zrážky zo mzdy, VS /číslo zmluvy/ ako aj dátum uzavretia dohody a podpisy. Táto dohoda o zrážkach zo mzdy bola súčasťou zmluvy o úvere.

11. Zo žiadosti žalovaného v 1/ rade zo dňa 15.03.2018 vyplýva, že žalovaný v 1/ rade požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu z titulu predmetnej dohody, pričom pohľadávku vyčíslil na sumu 2.549,52 Eur.

12. Uznesením Okresného súdu Trebišov, č. k. 17Csp/59/2018-37 zo dňa 02.05.2018 súd rozhodol o návrhu žalobcu na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým uložil žalovanému v 1/ rade zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8300042885 zo dňa 25.11.2011 k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX. uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade na výkon zrážok zo mzdy do právoplatného skončenia veci samej. Žalovanému v 2/ rade - zamestnávateľovi žalobcu bolo uložené zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu na základe dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8300042885 zo dňa 25.11.2011 k zmluve o revolvingovom úvere č. 8300042885 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.06.2018.

13. Podľa ust. § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka /ďalej len „OZ“/ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods.2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie, sú neplatné.

15. Podľa §53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa /ďalej len „neprijateľná podmienka“/. To neplatí, ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa ust. §53 ods.2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17. V odseku 4 tohto ustanovenia sú uvedené neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách len príkladmo, pričom pod písmenom a/ sa považuje za neprijateľnú podmienku aj tá, podľa ktorej má spotrebiteľ plniť a s ktorou nemal možnosť oboznámiť sa pred uzatvorením zmluvy.

18. Podľa odseku 5 tohto ustanovenia neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa odseku 9 neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

19. Podľa §54 ods.1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať vopred svojich práv, ktorému tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

20. Podľa ust. § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa §130 ods. 7 Zákonníka práce, zamestnávateľ nemá právo akýmkoľvek spôsobom obmedzovať zamestnanca vo voľnom nakladaní s vyplatenou mzdou.

22. Podľa §131 ods.3 Zákonníka práce, ďalšie zrážky zo mzdy, ktoré presahujú rámec zákonných zrážok (ods.1, 2) môže zamestnávateľ vykonávať len na základe písomnej dohody so zamestnancom o zrážkach zo mzdy.

23. Podľa §551 ods.1,2 OZ uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy, zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

24. Vykonaným dokazovaním súd mal za preukázané, že medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným v 1/ rade ako veriteľom bola uzatvorená zmluva o úvere. Ide o spotrebiteľskú zmluvu, preto súd posudzoval zmluvu v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia zmluvy. Ide o typicky formulárovú zmluvu vopred pripravenú, ktorej podmienky a obsah žalobca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť. Osobitne bola uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy pre prípad, že dlžník nesplní svoj záväzok splácať úver v zmysle úverovej zmluvy, pričom táto dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená v deň uzatvorenia zmluvy o úvere súčasne s touto zmluvou, pričom aj dohoda o zrážkach zo mzdy bola vopred vypracovaná formulárová dohoda. Hoci dohoda o zrážkach zo mzdy sa nachádza na osobitnom dokumente, treba ju považovať za súčasť samotnej úverovej zmluvy. Túto skutočnosť vlastne nepoprel ani sám žalovaný v 1/ rade, ktorý vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy sa spája s hlavným vzťahom, z ktorého pohľadávka vznikla, v tomto prípade sa spája so zmluvou o úvere.

25. Súd z úradnej moci v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení o ochrane spotrebiteľa, v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS z 5.1.1993, ale aj v zmysle judikatúry ESD, skúmal prijateľnosť zmluvných podmienok a v tomto prípade dospel k záveru, že zmluvné dojednanie o zrážkach zo mzdy žalobcu pre prípad neplnenia povinnosti riadne splácať úver, je neprijateľné a teda aj neplatné (§53 ods.5 OZ).

26. Súd ďalej poukazuje na ustanovenie Zákonníka práce o výplate mzdy zamestnancovi a o možnosti vykonávať zrážky len vtedy, ak sa zamestnávateľ so zamestnancom písomne dohodne. Zrážky zo mzdy žalobcu pre pohľadávku, ktorej výšku určiť je len v moci jednej strany, a to veriteľa, sú neprijateľné bez akéhokoľvek posúdenia súdu.

27. V danom prípade kým dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje výšku pohľadávky 1.200 Eur, už v žiadosti žalovaného v 1/ rade o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu, ktorá bola doručená zamestnávateľovi žalobcu je uvedená výška pohľadávky 2.549,52 Eur, teda oveľa vyššia suma než bola v zmluve.

28. Z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy podľa §551 a nasl. Občianskeho zákonníka vyplýva, že jej uzatvorením je spotrebiteľ nútený kedykoľvek počas platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly nárokov uplatnených veriteľom, resp. bez možnosti spotrebiteľa zamedziť ich vykonávanie.

29. Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany spotrebiteľov zavedený smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu ako aj úroveň informovanosti a táto situácia ho viedla k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah.

30. Je potrebné tiež zdôrazniť, že súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl, rozhodujúce teda je, že problémová zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa.

31. V danom prípade súd poukazuje aj na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21.01.2011, ktorým v bode 9 Komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa ustanovenia §551 Občianskeho zákonníka, je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením §53 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy.

32. Výkon zrážok zo mzdy je pritom procesom, ktorý nepodlieha žiadnej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, aj keď bola podpísaná na samostatnej listine. Zo všeobecných podmienok úveru žalovanému vyplýva jej prepojenosť aj podmienenosť vo vzťahu k zmluve o úvere. V oblasti ochrany spotrebiteľa je pritom potrebné mať na zreteli zásadu poctivosti, a to vo forme tzv. princípu dôvery v oblasti ochrany spotrebiteľa.

33. Ústavný súd ČR v nálezoch II. ÚS 3/06 zo 06.11.2007 a I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013 uviedol, že uplatňovanie princípu dôvery v úkony ďalších osôb v sociálnom styku je základným predpokladom pre fungovanie komplexnej spoločnosti. Dôveru je potrebné pokladať za elementárnu kategóriu sociálneho života. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného v tom, že text spotrebiteľskej zmluvy, osobitne vtedy, keď sa jedná o formulárovú zmluvu, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Zásade poctivosti vo vzťahu dodávateľa k spotrebiteľovi nemôže zodpovedať kontraktálny proces, obsah ktorého, v konkrétnom prípade Dohoda o zrážkach zo mzdy, sa uzatvára spolu so zmluvou o úvere, bez objasnenia jej významu a dôsledkov. Systém ochrany spotrebiteľa zavedený smernicou Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vychádza totiž z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom beztoho, aby mohol vplývať na ich obsah. Dohoda o zrážkach zo mzdy sa neinformovaním jej dôsledkov dostala objektívne do rozporu s požiadavkou na čestnú obchodnú prax. Zákonodarca priznáva takémuto konaniu rozpor s imperatívom dobrých mravov. Nič nebráni hodnotiť takúto klauzulu ako neplatnú (§53ods.5 Občianskeho zákonníka) aj keď má základ v zákone. Dôležité je, kde a ako je dohodnutá, a to v kontexte s ostatnými zmluvnými podmienkami, ktoré môžu byť prípadne nekalé a zmluva tak môže byť základom toho, že veriteľovi sa aj bez súdnej kontroly v procese zrážok zo mzdy umožní získať do sféry vlastných majetkových aktív plnenie, ktoré mu prípadne neprináleží.

34. Dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje také znenie, ktoré jednoznačne stavia žalobcu do nevýhodnej pozície oproti žalovanému. Vychádzajúc z ustanovenia § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka, vykonaním dohody o zrážkach zo mzdy v čase, keď základ alebo výška pohľadávky - úveru je medzi účastníkmi úverovej zmluvy sporná, dovoľuje táto situácia žalovanému ako veriteľovi bez ohľadu na možné námietky dlžníka subjektívne vyložiť otázku plnenia povinnosti dlžníka v rozpore so skutočným stavom a bez akéhokoľvek odôvodnenia vo vzťahu k zamestnávateľovi dlžníka začať realizovať zrážky zo mzdy dlžníka aj po dobu spornosti základu a výšky úverovej pohľadávky. Dlžník za žiadnych okolností nemôže zabrániť tomu, aby prípadný postup žalovaného ako veriteľa mohol zvrátiť vo svojej

prospech v prípade, že žalovaný ako veriteľ v rozpore so skutočnosťou posúdil dodržiavanie povinnosti dlžníka pri splácaní úveru. Takýto postup žalovaného ako veriteľa je zameraný jednoznačne na to, aby obmedzil dlžníka pri uplatňovaní svojich práv takým právnym spôsobom, aký mu poskytuje napr. inštitúcia námietok alebo návrhu na zastavenia exekúcie v exekučnom konaní. V prípade výkonu dohody o zrážkach zo mzdy zamestnávateľ dlžníka nemá možnosť odmietnuť vykonávanie zrážok alebo toto pozastaviť, aj keby sa toho dlžník ako zamestnanec domáhal. Rovnako nemá možnosť zadržať zrazené čiastky mzdy ako je to v prípade exekučného konania.

35. Dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorá neobsahuje žiadne podmienky, splnením ktorých by zamestnávateľ dlžníka mohol odmietnuť, pozastaviť alebo nevyplácať zrážky zo mzdy pre veriteľa - žalovaného sa obmedzuje prístup dlžníka k dôkazom a skryto sa stanovuje povinnosť pre dlžníka ako spotrebiteľa niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva mal niesť veriteľ - žalovaný. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací úkon na splatenie úveru by mohla spĺňať podmienky platnej zmluvy ale iba vtedy, ak by bola uzavretá na splácanie dlhu, ktorý už ku dňu uzavretia dohody existoval. Tým, že žalovaný podmienil uzavretie úverovej zmluvy podpísaním dohody o zrážkach zo mzdy na splatenie dlžnej časti úveru ku ktorej má dôjsť až po uzavretí dohody o zrážkach porušil žalovaný svoju povinnosť uvedenú v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka tým, že spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu.

36. Ako neprijateľnú podmienku, ktorou je dohoda o zrážkach zo mzdy ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kvalifikoval Krajský súd v Košiciach vo svojom rozsudku z 19.06.2014 č.k. 5 Co/554/2013 vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 16C/111/2012 a v rozsudku z 22.3.2016 č.k. 5Co/176/2015 vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 12C/191/2014. Takouto dohodou sa umožňuje veriteľovi obísť preskúmvanie splnenia podmienok, ktoré sú rozhodujúce pre posúdenie splnenie povinnosti dlžníka - spotrebiteľa.

37. Podľa § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014, neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Neplatnosť predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva zo spôsobu, akým bola táto dohoda uzavretá, a to ako formulárová zmluva, obsah ktorej bol vypracovaný a koncipovaný žalovaným, a žalobca ako účastník tohto zmluvného vzťahu nemal možnosť obsah týchto zmluvných podmienok ovplyvniť. Preto spotrebiteľ sa v takejto situácii dostáva v porovnaní s predajcom do nevýhodného postavenia, keď je do značnej miery obmedzená jeho vyjednávací povinnosť tým, že do vopred vypracovaných zmluvných podmienok bolo pojaté aj zabezpečenie záväzku dlžníka formou dohody o zrážkach zo mzdy. Už samotná táto skutočnosť vylučuje možnosť, aby bez súhlasu žalobcu, ako spotrebiteľa, s touto zmluvnou podmienkou bola uzavretá samostatná úverová zmluva. Spotrebiteľ sa tak zákonite zbavuje svojej možnosti, aby zásah do jeho práv vyvolaný formou zrážok z jeho mzdy bol vykonávaný iba zákonným postupom na základe exekučného titulu a to formou exekúcie. Práve vykonávanie zrážok na základe takejto neplatnej dohody zbavuje spotrebiteľa možnosti ochrany pred takýmto neoprávneným zásahom a preto nevyplýva ani naplnenie zákonných predpokladov v zmysle hore citovaného ust. § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. a to, že by žalobca bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Keďže z výsledkov vykonaného dokazovania to nevyplývalo, je jednoznačne neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby s odkazom práve na ust. § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. (rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15.03.2018, sp. zn. 3Co/146/2017)

38. Neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy bezprostredne súvisí aj s neprijateľnosťou zmluvných podmienok, ktoré sú v rozpore s ust. § 54 ods. 1 OZ, keďže predložením dohody zamestnávateľovi žalobcu veriteľ - žalovaný sám určuje výšku dlhu jednostranne, bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom, pričom ide o možnosť postihnúť majetok žalobcu podľa vôle veriteľa, ktorý stanovuje výšku pohľadávky a jej príslušenstva, a žalobca ako spotrebiteľ nemá možnosť priamo voči svojmu zamestnávateľovi zrážky zo mzdy zastaviť.

39. Je potrebné vziať na zreteľ ustálenú judikatúru Súdneho dvora EÚ týkajúcu sa nekalých podmienkach v spotrebiteľských veciach ohľadom povinnosti vnútroštátneho súdu preskúmať aj bez

návrhu nekalosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, že je významným prvkom ochrany spotrebiteľa v práve EÚ a že ak by vnútroštátne právo umožnilo veriteľovi obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, jej užitočného účinku (Effet Kutilén).

40. Keďže uvedený inštitút umožňuje dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných právnych úkonov, podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu dodávateľa podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly prípadných neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa, preto súd dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil ako neprijateľnú a tým neplatnú a podanej žalobe vyhovel.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca bol v konaní úspešný, súd rozhodol, že má nárok na náhradu trov konania v pomere 100 % voči žalovanému v 1/ rade. V súlade s § 262 ods. 1 CSP súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.